Quelle: https://manuscripta.at/?ID=908
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

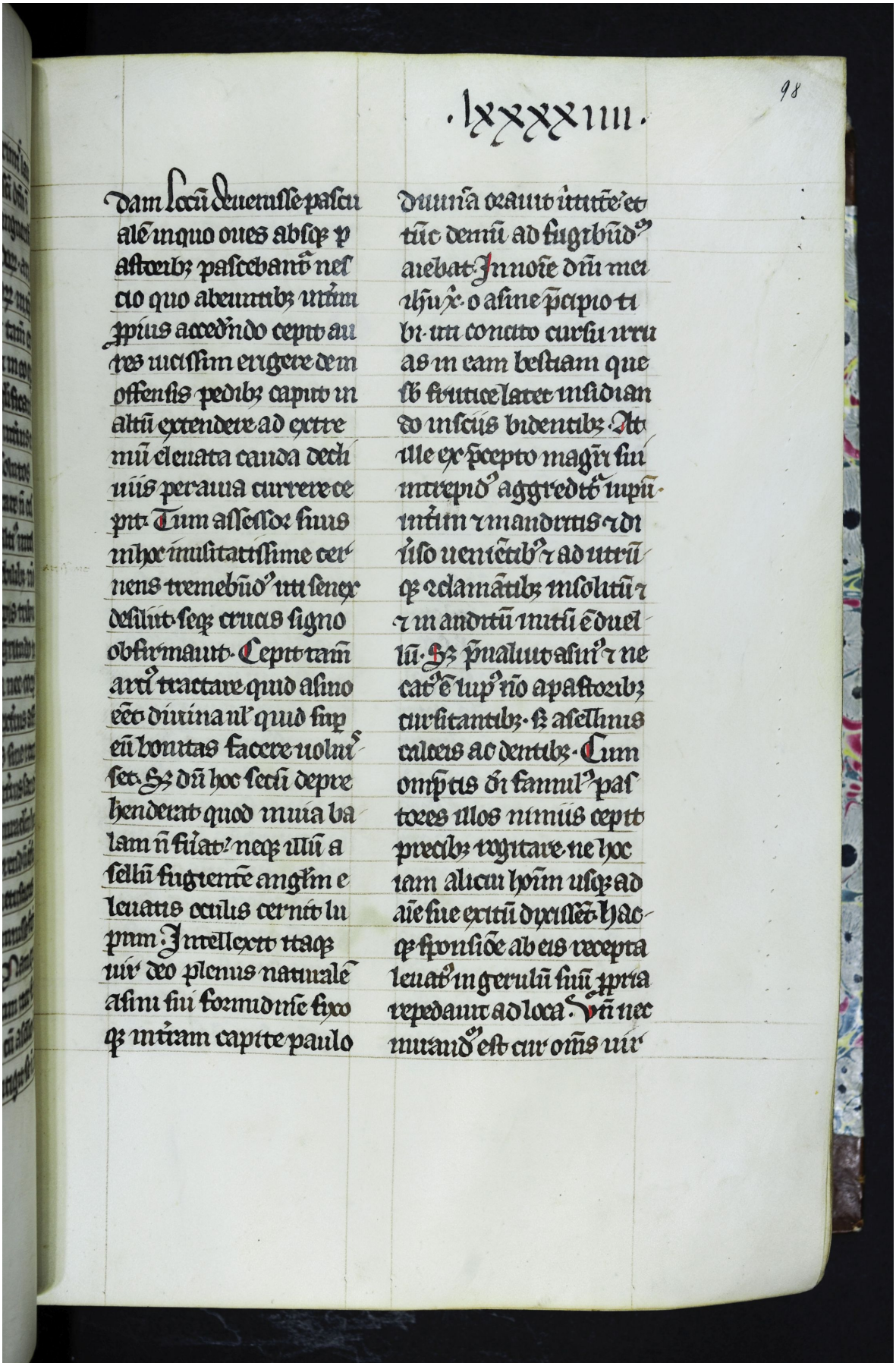

dam locũ deuenisse pascu
ale in quo oues absq; p
astoribus pascebantur nec
cio quo abeuntibus intim
ppius accedendo cepit an
tes uicissim erigere de m
offensis pedibus capitis in
altũ extendere ad extre
mũ eleuata cauda dech
uius per aua currere ce
pit. Tum assessor suus
mihi ne imulitatissime cer
nens tremebundus uti senex
desiluit seq; crucis signo
obfirmauit. Cepit tamen
arcũ tractare quid asino
eẽ diuina ul' quid sup
eũ bonitas facere uoluis
set. Sz dũ hoc secũ depre
hendeat quod mulia ba
lam ñ filat' neq; illũ a
sellũ fugiente angẽm e
leuatis oculis cernit lu
pum. Intellexit tacq;
uir deo plenus naturale
asini sui formidinẽ sixo
q; intiam capite paulo
diuinã deauuit ututẽ et
tũc demũ ad fugibũd'
aiebat. In nõe dñi mei
ihu x. o asine ꝓcipio ti
bi uti conato cursu urru
as in eam bestiam que
sb frutice latet insidian
do inscius bidentibus. At
ille ex ꝓcepto magri sui
intrepid' aggredit' impũ
intim ꝛ mandatis ꝛ di
uso uenẽtib' ꝛ ad utrũ
q; ꝛclamãtibus insolutũ ꝛ
in anditũ mutũ ẽ duel
lũ. Sz ꝓualuit asin' ꝛ ne
cat' ẽ lup' ñ a pastoribus
cursitantibus. Et asellus
calcis ad dentibus. Cum
omꝑtis ꝯ famul' pas
tores illos nimis cepit
precibus rogitare ne hoc
iam alicui hoim usq; ad
aiẽ siue exitũ dicerẽt. Hac
q; sponsiõe ab eis recepta
leuat' in gerulũ suũ ꝓpia
repedauit ad loca. Sed nec
mirand' est cur omis uir